

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Moniky Zubkové a soudců JUDr. Renaty Gilové a Mgr. Adama Faltera, odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného], narozeného [datum], proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 23. 11. 2022, č. j. 66 T 54/2022- 717, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu a podle § 259 odstavec 3 trestního řádu se

obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], adresa pro doručování [adresa obžalovaného],

nově odsuzuje

podle § 354 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 1 (jednoho) roku.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] vinným přechinem nebezpečného pronásledování podle § 354 odstavec 1 písmeno b), písmeno c), písmeno d) trestního zákoníku. Odsouzen byl podle § 354 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Lysoňová

zákoníku byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců.

2. Podle zjištění okresního soudu se obžalovaný výše uvedeného přečinu dopustil tím, že v době nejméně od [datum] až do konce března 2021 v [část obce] [obec] (okres [okres]), a jinde, s cílem kontrolovat a ovlivňovat osobní život své bývalé manželky [jméno] [příjmení], narozené

[anonymizováno] [rok], přestože mu bylo opakovaně sděleno, že jeho jednání jmenovanou obtěžuje a je nežádoucí, a přestože byl rozhodnutím náměstka ředitele [stát. instituce] pro vnější službu ve věcech kázeňských ze dne [datum] [číslo] 2020, které nabylo právní moci dne [datum], ve spojení s rozhodnutím ředitele [stát. instituce] ve věcech kázeňských ze dne [datum] [číslo] 2020, ve smyslu § 189 odstavec 1 písmeno a) zákona č. 361/2003 Sb. a zákona č. 250/2016 Sb. uznán vinným ze spáchání jednání, které mělo znaky přestupku dle § 7 odstavec 1 písmeno c) bod 3. a 4. zákona č. 251/2016 Sb., a které spočívalo v nadměrném telefonickém a osobním obtěžování [jméno] [příjmení],

tuto stále nadměrně telefonicky kontaktoval a vyhledával její přítomnost, a to především v místě jejího trvalého bydliště na adrese [adresa], přičemž jako záminku pro její obtěžování využíval okolnost, že mu svědčí rodičovská práva ke společným nezletilým dětem [jméno] a [jméno], avšak místo realizace vlastních rodičovských práv v zájmu dětí bylo jeho cílem v rámci přímé komunikace s poškozenou nebo prostřednictvím komunikace s jejich společnými dětmi vyvíjet na svou bývalou manželku nátlak směřující k tomu, aby byla co nejvíce omezena ve svých soukromých aktivitách, a aby mu podávala informace ze svého soukromého života, kdy takto

-) v době od [datum] do [datum] uskutečnil nebo zamýšlel uskutečnit na telefonní číslo

+ [tel. číslo] [anonymizováno] užívané [jméno] [příjmení] 346 hovorů, kdy se kromě informací ohledně společných nezletilých dětí snažil získat informace o soukromém životě jmenované,

přičemž poté, co se dne [datum] dozvěděl, že [jméno] [příjmení] navázala novou známost s [anonymizováno]. Ing. Bc. [jméno] [příjmení], narozeným [datum], kromě zvýšeného úsilí o kontrolu pohybu své bývalé manželky a jejich osobních aktivit, nově také se záměrem poškodit její vztah s [jméno] [příjmení], stupňoval své obtěžující aktivity vůči poškozené tak, že

-) v době od [datum] do [datum] uskutečnil nebo zamýšlel uskutečnit na telefonní číslo

+ [tel. číslo] [anonymizováno] užívané [jméno] [příjmení] 58 hovorů, přičemž četnost hovorů byla omezena tím, že si jej [jméno] [příjmení] v průběhu prosince 2020 a ledna 2021 ve svém telefonu blokovala, a z toho důvodu se jí snažil kontaktovat v přesně nezjištěném počtu případů také na služební lince [stát. instituce] v její kanceláři,

-) v době od [datum] do [datum] uskutečnil nebo zamýšlel uskutečnit na tel. č. + [tel. číslo] [anonymizováno] syna [celé jméno obžalovaného] celkem [číslo] hovorů mimo jiné s cílem zjistit od syna informace o tom, co poškozená dělá, či ve snaze prostřednictvím syna přimět poškozenou ke komunikaci,

-) v době od [datum] do [datum] uskutečnil nebo zamýšlel uskutečnit na tel. č. + [tel. číslo] [anonymizováno] dcery [jméno] [příjmení] celkem 632 hovorů mimo jiné s cílem zjistit od dcery informace o tom, co poškozená dělá či ve snaze prostřednictvím dcery přimět poškozenou ke komunikaci,

-) účelově začal narušovat režim péče o děti ze strany matky tím, že se zcela nepředvídatelně a nelogicky domáhal osobního kontaktu pouze s jedním z dětí tak, aby mu druhé z dětí, které u matky ponechal, prostřednictvím četných telefonických hovorů podávalo zprávy o tom, jak matka tráví čas, nedbaje přitom faktu, že toto jeho jednání nesly nezletilé děti úkorně,

-) ve dvou případech bezdůvodně využil tísňovou linku 158 a takto dosáhl vyslání hlídky PČR do trvalého bydliště [jméno] [příjmení],

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Lysoňová

-) navázal kontakt s nadřízenou [jméno] [příjmení] [anonymizováno]. Mgr. [jméno] [příjmení] [příjmení], [anonymizována tři slova] [okres], [stát. instituce], s cílem zjišťovat informace o [jméno] [příjmení] a případně na ni negativně působit,

-) účelově podal na [jméno] [příjmení] oznámení, že se vůči němu dopustila schválnosti tím, že mu znemožnila přístup na pozemky v místě jejího trvalého bydliště, což vedlo k zahájení řízení ve věcech služebního poměru s [jméno] [příjmení] pro jednání, které mělo znaky přestupku dle § 7 odstavec 1 písmeno c) bod. 3 zákona č. 251/2016 Sb., kdy toto řízení bylo po řádném prošetření ve smyslu § 189 odstavec 1 písmeno q) zákona č. 361/2003 Sb. ke dni [datum] zastaveno, když bylo zjištěno, že skutek, pro který se řízení vede, není přestupkem,

-) opakovaně vyhledával osobní kontakt s [jméno] [příjmení] pod záminkou realizace svých rodičovských práv k nezletilým dětem a často i před nimi slovně napadal [jméno] [příjmení], že zanedbává péči o děti a označoval ji vulgárními výrazy a jinak nevhodně komentoval její intimní život,

-) nejméně v šesti případech, pokud chtěla [jméno] [příjmení] v místě svého bydliště v domě na adrese [ulice] [číslo] v [část obce] [obec] vyhrocenou obtěžující komunikaci s [celé jméno obžalovaného] ukončit a zavřít před ním vstupní dveře do domu, případně vedlejší balkónové dveře vedoucí do domu, s žádostí, aby toho nechal a odešel, tento nerespektoval její přání, pokračoval v jejím verbálním napadání, přitom tlačil proti dveřím rukama a vsunul do prostoru dveří nohu tak, aby nešlo dveře zavřít, a tohoto jednání zanechal až poté, kdy byl upozorněn na to, že pokud neodejde, bude přivolána hlídka Policie ČR,

-) dne [datum] v odpoledních hodinách poté, co zjistil, že [jméno] [příjmení] se vydala navštívit svého přítele [jméno] [příjmení] do jeho domu na adrese [adresa], nejprve kolem tohoto domu projížděl ve svém osobním motorovém vozidle [značka automobilu] combi modré barvy, a poté, co si takto přítomnost své bývalé manželky u [jméno] [příjmení] ověřil, následně své bývalé manželce vyčítal a osočoval ji, že se nestará o děti a radši jezdí dupat, a že on si děti nechá u sebe,

kdy toto jeho jednání výrazně negativně ovlivňovalo osobní život [jméno] [příjmení] tak, že značně zredukovala své soukromé aktivity, aby se vyhnula výčitkám a slovnímu napadání ze strany obžalovaného, načež zejména jeho graduující jednání po oznámení vztahu s [jméno] [příjmení], jeho urputnost, pokud jde o jeho snahu o přímý kontakt s poškozenou a snahu narušit její vztah s [jméno] [příjmení], jakož i stoupající verbální agrese vůči její osobě, vyvolaly v [jméno] [příjmení] důvodnou obavu o život a zdraví své, jakož i o život a zdraví [jméno] [příjmení].

3. Proti rozsudku podal odvolání obžalovaný, které zaměřil do všech výroků. Namítal, že ve věci nebylo provedeno řádné dokazování, když nebyli vyslechnuti důležití svědci, nebyly vyhotoveny znalecké posudky ani vyšetřovací pokus. Okresní soud se zabýval pouze okrajově příčinami, jež je povinen objasnit, a nehledal příčinnou souvislost mezi chováním a jednáním [jméno] [příjmení] vůči jeho sobě a skutkovou podstatou přečinu, ze kterého je obviněn. Je vinen ze skutků, které nejsou trestné a vycházejí z běžného užití práva a postupů v krizových situacích, zejména vyhlášením nouzového stavu z důvodu Covid 19, jež byl vyhlášen na území celé České republiky. Také byl shledán vinným skutkem, který se nestal, konkrétně údajné tlačení na balkonové dveře, ač mohlo být vyšetřovacím pokusem prokázáno, zda k němu došlo či nikoli. V hlavním líčení byla použita

zvuková nahrávka, kterou pořídila [jméno] [příjmení], u které nebylo znaleckým posudkem prokázáno, že vznikla v rozhodné době, že s ní nebylo technicky manipulováno, a že je na ní zachycen jeho hlas. Okresní soud se nezabýval podrobně výpověďmi svědků, konkrétně poukázal na výpovědi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ohledně dne [datum], když z výpisu hovorů je zřejmé, že poškozená volala jemu, ne on jí, což z důvodu blokace telefonu nebylo ani možné. Oba svědci se na výpovědích domlouvali, neboť se jedná o osoby blízké. Navíc svědek [příjmení] uvádí ve většině případů pouze to, co mu řekla poškozená. Ve vztahu k záznamům OSPOD namítal, že nebyly psány doslovně, byl měněn jejich význam, o čemž svědčí událost z prosince 2020, když

sociální pracovníci Mgr. [příjmení] sdělila [jméno] [příjmení], že jejich dcera u něho nesmí přespát, protože by ji, „ojel“. Pracovnice to zapsala jinak. Toto tvrzení podporuje i výpověď jeho syna, nezletilého [celé jméno obžalovaného] z přípravného řízení. [anonymizováno] Mgr. [příjmení] sama sdělila, že její záznamy nejsou doslovné. Obžalovaný rovněž namítal, že nebylo zjištěno, že by telefonická komunikace s [jméno] [příjmení] byla určena ke zjišťování informací o ní, naopak snažil se získat informace o dětech v době Covidu 19, kdy policie byla maximálně využívána a v jejich služebním zařazení neexistoval home office, bylo nezbytné dbát na zdraví dětí a dodržování proticovidových opatření. Rovněž opakované změny ve službách poškozené vedly ke komunikaci s ní, neustále se jí snažil přizpůsobit. Neustálé směny vedly k opakovaným úpravám střídání péče o děti. Nebylo prokázáno, že by nadměrně používal služební linku poškozené, že by ji tak rušil či obtěžoval. Číslo mu sama sdělila a linka nebyla téměř využívána. V období od [datum] do [datum] proběhlo z jeho strany k poškozené celkem 82 hovorů a ze strany poškozené k jeho osobě 53 hovorů, z jeho strany nebyly všechny hovory uskutečněny, on telefon [jméno] [příjmení] zvedl vždy. Trestné není ani jeho jednání, když oznámil přestupek na [jméno] [příjmení]. Jednak věc nebyla šetřena nezávislým a nestranným orgánem, ale nadřízenou [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]. Věc řádně neproověřila a postupovala tak, aby nebyl účastníkem řízení, nebylo provedeno řádné dokazování a nebyl vyslechnut jako svědek. Je zřejmé, že [jméno] [příjmení] narušovala občanské soužití mezi ním a jejich dětmi, vytvářela překážky, aby nedocházelo ke styku mezi nimi. Následně v prosinci 2020 zablokovala jeho telefonní číslo na svém telefonu, odpojovala zvoněk u branky, kde děti bydlí, zakázala mu přístup ke zvonku, zakazovala dětem styk s jeho rodiči a navrhla u okresního soudu předběžné opatření k omezení jeho styku s dětmi. Dne [datum] vytrvale zvonila u jeho bytu, bouchala do dveří, aniž by k tomu měla důvod a tímto narušovala klid v jeho domácnosti v době jeho volna. Přestupku podle § 7 zákona č. 251/2016 Sb. se tudíž dopustila. Použití linky 158 rovněž není trestné a bylo použito z důvodu ochrany života a zdraví jeho dětí. Tuto linku v žalovaném období použil, bylo to dvakrát v době, kdy na území republiky byl vyhlášen nouzový stav. Denně byli občané sdělovacími prostředky informováni o nebezpečnosti nemoci Covid 19, statistikách nakažených, hospitalizovaných a zemřelých občanů, neustále se zpříšňovala opatření. Jelikož mu dcera v tomto období opakovaně telefonicky sdělovala, že trpí bolestmi svalů, kloubů, je malátná a má zvýšenou teplotu, což v souhrnu znamenalo příznaky Covidu, a její matka mu odmítla sdělit informace o zdravotním stavu dcery, zrušila její testování, použil z důvodu ohrožení zdraví dcery linku 158. Dcera skutečně nemocí onemocněla. Ke dni

[datum] obžalovaný namítal, že lokalizace jeho telefonu ukazuje několik minut v katastru obce Krnov, jde však o rozsáhlou oblast. Nelze to považovat za sledování, neboť jeho cílem nebylo zjišťovat, kde [jméno] [příjmení] je, ale pouze jí předat na přání dcery informaci o přespání a návštěvě jeho rodičů. Jiným způsobem jí nebylo možno vyrozumět, neboť měla zablokovaný telefon, nereagovala na volání dcery a on bez jejího souhlasu nemohl s dcerou odjet. Z hovorů vyplývá, že poškozená volala jemu a kromě toho mu v podvečerních hodinách bouchala do dveří. Ke komunikaci poškozené a Mgr. [jméno] [příjmení] obžalovaný uvedl, že poškozená jako policistka moc dobře ví, jakým způsobem jsou ukládány služební zbraně, tudíž její komunikace s Mgr. [příjmení] byla zbytečná. Tuto komunikaci poškozená vyvolala až poté, co jí sdělil, že požádal o svěřením syna do své péče. Podle obžalovaného došlo ze strany svědka [příjmení] k nestandardnímu postupu, když komunikoval pouze s [jméno] [příjmení] a nikoli s ním. Takové jeho chování není ojedinělé, protože jako jeho nadřízený vedl kázeňské řízení vůči jeho osobě

ohledně předcházejícího oznámení poškozené. S ohledem na kvalifikaci daného skutku neprovedl základní procesní úkony, jako ohledání místa činu, fotodokumentaci. Lze mít za to, že mezi [jméno] [příjmení] a uvedeným svědkem může být osobní vztah, což svědčí o jeho podjatosti. V průběhu hlavního líčení nebyla prokázána útrpnost jejich dětí. V této souvislosti navrhoval výslech obou nezletilých dětí, což bylo okresním soudem zamítnuto. Všechny skutky nelze spojovat a tvrdit, že jimi byl narušován život [jméno] [příjmení], neboť mnohdy se staly nezávisle na jeho vůli a tudíž je nemohl ovlivnit. Obžalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že v přípravném řízení byla podána

stížnost na postup orgánu [příjmení] a státního zástupce Mgr. [příjmení], neboť nebyli včas vyslechnuti všichni svědci, zejména jejich děti. Rovněž došlo k porušení práva na obhajobu, neboť na podzim 2021 bylo provedeno ohledání místa činu, o čemž nebyl vyrozuměn. Obžalovaný také namítal nepřiměřenost a nespravedlnost uloženého trestu, když má za to, že nešlo o pronásledování [jméno] [příjmení], ale o styk s dětmi v době nouzového stavu, kdy [jméno] [příjmení] prokazatelně a úmyslně vytvářela překážky, aniž by za to byla postižena. Děti mu záměrně nedávala obě najednou. K samotné nápravě na obou stranách postačilo vedení trestního řízení a projednání před soudem, a tudíž by mělo být upuštěno od potrestání. Obžalovaný se v rámci písemného odůvodnění odvolání podrobně vyjádřil k vytýkanému jednání ve shodě se svojí výpovědí a k jednotlivým svědeckým výpovědím se závěrem, že svědkyně [jméno] [příjmení] se k němu chovala přátelsky až podlézavě a upozornil ji, že takové chování se mu nelíbí, záznamy Mgr. [příjmení] označit za sporné, navíc svědkyně má přístup do opatrovnického spisu, proto záznamy budou s její výpovědí souhlasit. Svědek [jméno] [příjmení] je bývalý kolega [jméno] [příjmení] a podřízený jejího současného přítele [jméno] [příjmení], proto lze o pravdivosti jeho slov pochybovat. Svědectví jeho rodičů potvrzuje problematickou komunikaci s poškozenou a skutečnost, že dětem zakazovala se s jeho rodiči stýkat. Nebylo prokázáno, že by s dětmi řešil intimní život poškozené. Svědek [jméno] [příjmení] jevil u výslechu známky opilosti, na což písemně upozornil, není vyloučeno, že se s [jméno] [příjmení] na výpovědi domluvil, neboť se jedná o osoby blízké. Poškozená je policistka a moc dobře ví, jak se vyšetřuje a jak vytvořit podmínky, aby věc vypadala jako trestná činnost. V trestním řízení na ni nebyl vypracován znalecký posudek psychologický či psychiatrický, který by potvrzoval její psychickou újmu. [příjmení] [jméno] využila práva nevypovídat zcela jistě na nátlak své matky. Syn si nemusel záznamy OSPOD pamatovat. Co se týče jeho pohybu v okolí obvodního oddělení, uvedl, že u soudu předložil mapu, z níž je zřejmé, že kolem obvodního oddělení se nachází silnice, po které jezdí za rodiči, za obvodním oddělením bydlí synův spolužák, ke kterému syna z důvodu učení vozil, poblíž má ordinaci praktická lékařka dětí. Nebylo prokázáno, že by cesty uskutečnil kvůli poškozené či [jméno] [příjmení]. Nebylo rovněž prokázáno, že by ho poškozená či děti vyzývaly, aby svého jednání zanechal. Obě děti se s ním chtěly stýkat, čemuž poškozená neustále bránila. Chtěl se jen řádně starat o své děti. Již dva roky má vztah s krásnou, mladou a vzdělanou ženou, se kterou bydlí ve společné domácnosti v [obec], na poškozenou nežáril, naopak zaznamenal jisté projevy žárlivosti ze strany [jméno] [příjmení]. Již před podáním trestního oznámení se situace na obou stranách uklidňovala a nebylo potřeba zásahu orgánů činných v trestním řízení.

4. U veřejného zasedání po doplnění dokazování setrval na odvolacích námitkách a doplnil, že to poškozená trvala na tom, aby dostávala veškeré informace o dětech, zejména v období září až listopad, kdy byly děti u něho. V lednu 2021 podal návrh na svěřeni syna do péče, neboť mu chtěl pomoci s učením a také docházelo k verbálnímu napadání ze strany opilého otce poškozené. Z jeho pohledu se staral jen o děti, aby se s nimi mohl stýkat, aby fungovala škola, byla zajištěna zdravotní péče, poškozená ho nezajímala. V rodině došlo k sebevraždě a syn má při neúspěších sebevražedné myšlenky a poté, co se v dubnu 2022 odstěhoval, tak vyhledal psychiatra a je v medikamentózní péči. Požadoval doplnit dokazování o výslech nezletilých dětí, [jméno] a [celé jméno obžalovaného] a v případě potřeby [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], aby mohli být konfrontováni s výpověďmi nezletilých. Navrhl, aby byl zproštěn obžaloby.

5. Věc byla předložena Krajskému soudu v Ostravě jako soudu odvolacímu podle § 252 trestního řádu. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou podle § 246 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu, v zákonné lhůtě podle § 248 odstavec 1 trestního řádu a svým obsahem splňuje i náležitosti dané ustanovením § 249 odstavec 1 trestního řádu. Nebyl tak důvod pro jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1 trestního řádu nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.

6. Krajský soud z podnětu odvolání obžalovaného přezkoumal ve smyslu § 254 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k závěru, že odvolací námitky obžalovaného směřující do skutkových a právních závěrů jsou nedůvodné, avšak trest mu uložený je nepřiměřeně přísný.

7. V řízení, jež rozsudku předcházelo, krajský soud neshledal žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva na obhajobu, a které by byly důvodem k jeho zrušení podle § 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu.

8. Přezkoumáním napadeného rozsudku krajský soud zjistil, že se v něm okresní soud správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Rozvedl, které důkazy provedl, jak je hodnotil, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v § 125 trestního řádu. Nalézací soud provedl důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném v souladu s § 2 odstavcem 5 trestního řádu, provedené důkazy poté hodnotil ve smyslu § 2 odstavec 6 trestního řádu, při řádném uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Vzhledem k tomu, že odvolací námitky jsou v podstatě opakováním obhajoby obžalovaného uplatněné již v řízení před okresním soudem, se kterou se okresní soud řádně vypořádal, odkazuje krajský soud v podrobnostech na závěry a odůvodnění okresního soudu, s nimiž se ztotožnil.

9. Obžalovaný popřel vytýkanou trestnou činnost, kdy se podrobně vyjádřil k jednotlivým vytýkaným dílčím jednáním, což je blíže rozvedeno pod bodem 2 odůvodnění napadeného rozsudku. Lze shrnout, že připustil, že byl v četném telefonickém kontaktu s poškozenou i svými dětmi, na svou obhajobu však uvedl, že se tak dělo v období nouzového stavu, kdy komunikace a domluva s poškozenou ohledně styku s dětmi byla problematická. Popřel, že by se zajímal o soukromý život poškozené, zajímal se pouze o děti, o čemž svědčí i jeho návrhy v opatrovnickém řízení. Připustil, že ve dvou případech skutečně volal Policii ČR, avšak nikoli bezdůvodně, nýbrž z důvodů zdravotních potíží dětí v době pandemie. Vyloučil, že by poškozenou pronásledoval, nadměrně kontaktoval v zaměstnání, sledoval, ponižoval či vůči ní používal vulgarity. Rovněž vyloučil, že by poškozené znemožňoval zavřít vstupní a balkonové dveře.

10. Okresní soud však vinu obžalovaného a průběh skutkového děje popsaneho ve skutkové větě napadeného rozsudku zcela správně odvíjel od výpovědi poškozené [jméno] [příjmení], která vyvrátila obhajobu obžalovaného, když podrobně popsala chování obžalovaného v žalovaném období, jakož i okolnosti, za kterých k tomuto chování docházelo. Ve své výpovědi zmínila nadměrné telefonické kontaktování nejen její osoby, ale i dětí, jeho vulgární nadávky a ponižování ve vztahu k ní, jakož i opakované agresivní jednání, když se před ním snažila zavřít dveře, dále jeho nepředvídatelné a nelogické požadavky ohledně kontaktu s dětmi, před kterými nevhodně řešil její intimní život a snažil se od nich získat informace o jejím soukromém životě, zvláště poté, co navázala důvěrný vztah s [jméno] [příjmení]. V tomto směru je možno poukázat i na záznam o jednání s nezletilou [jméno] na čl. 701. Poškozená se rovněž podrobně vyjádřila ke dni [datum], přičemž svá tvrzení ve vztahu k tomuto dni doložila i zvukovou nahrávkou (viz níže),

V neposlední řadě se vyjádřila i k tomu, že ona i děti vnímaly chování obžalovaného psychicky špatně, situace byla nesnesitelná, byly ve stresu, děti telefon nebraly a ona byla nucena si ho zablokovat. Rovněž vyjádřila obavy z jeho dalšího chování, což vyústilo až v zákaz vstupu obžalovanému na pozemek a dotaz na jeho nadřízeného ohledně užívání služební zbraně.

11. Krajský soud neshledal její chování účelové a její výpověď nevěrohodnou, jak obžalovaný namítá, neboť tato nestojí osamoceně, ale je podporována svědeckými výpověďmi, jakož i listinnými důkazy, jejichž obsah je podrobně rozveden na stranách [číslo], na které krajský soud pro stručnost odkazuje.

12. Předně je nutno poukázat na výpisy o uskutečněném telekomunikačním provozu, z nichž je zřejmá četnost telefonátů obžalovaného poškozené i dětem, jež značně přesahuje běžný standard. Pokud obžalovaný namítal, že nebylo prokázáno, že poškozenou kontaktoval nadměrně v zaměstnání, pak s tímto lze souhlasit. Ostatně ze skutkové věty nic takového nevyplývá, když je pouze uvedeno, že se tak stalo v přesně nezjištěném množství případů. Pakliže je obžalovaným poukazováno na skutečnost, že i jemu poškozená volala, kdy chtěla mít informace o dětech, pak z výpisů vyplývá, že poškozená obžalovaného skutečně v žalovaném období kontaktovala prostřednictvím mobilního telefonu, nicméně četnost jejích kontaktů je nesrovnatelně nižší, stejně jako u dětí. Skutečnost, že telefonáty obtěžovaly poškozenou i děti, je prokázána rovněž výpovědí sociální pracovníce svědkyně [příjmení] [příjmení], která uvedla, že si poškozená i děti stěžovaly na obtěžující telefonáty od obžalovaného, poškozená se jí rovněž svěřila s tím, že jí obžalovaný kontaktuje pod různými záminkami, snaží se jí kontrolovat a držet doma s tím, že pokud se vzdálí, obviňuje ji, že se nestará o děti. Svědkyně rovněž uvedla, že i jí obžalovaný kontaktoval mnohdy i několikrát denně, a to mj. z důvodů, které nikterak s agendou orgánu péče o dítě nesouvisely. Syn obžalovaného nesl chování obžalovaného velmi těžce. Je pravdou, že svědkyně také uvedla, že si jí stěžoval i obžalovaný na péči o děti ze strany poškozené, ona však žádné zanedbání neshledala. Výpovědi svědkyně odpovídají i protokoly o jednání s nezletilými (viz č. l. 158, 454, 455, [číslo]), protokoly o jednání s poškozenou [jméno] [příjmení], záznamy telefonních hovorů (č. l. 372, 374, 380) a zprávy orgánu péče o děti. K námitce obžalovaného ohledně úplnosti a pravdivosti údajů uvedených v záznamech je nutno uvést, že svědkyně [příjmení] [příjmení] připustila, že záznamy nejsou doslovné, snažila se však zachytit vše podstatné. Ke zmiňovanému obvinění ohledně sexuálního obtěžování pak svědkyně uvedla, že poškozená neobviňovala obžalovaného ze sexuálního obtěžování, ale z ohrožování mravní výchovy dítěte, neboť dětem podává informace z jejího intimního života.

13. Výpověď poškozené je rovněž podporována výpovědí svědka [jméno] [příjmení]. Je sice pravdou, že části jednání obžalovaného svědek přítomen nebyl, a povědomí o něm měl toliko ze sdělení poškozené, případně jeho podřízených, na druhou stranu mnohá jednání obžalovaného svědek vnímal osobně. Svědek uvedl, že se s ním obžalovaný spojil a ptal se ho na detaily jeho vztahu s poškozenou i ohledně intimního soužití. Rovněž uvedl, že to byl obžalovaný, který si bral k sobě vždy jen jedno z dětí, přičemž vyjádřil domněnku, že tak činil proto, aby poškozené narušil její soukromý život a bránil ji tak v jejích aktivitách. Osobně přítomen byl i mnoha telefonátům obžalovaného, které mu děti nechtěly již zvednout a chtěly po poškozené, aby tak učinila ona. Přítomen byl i tomu, když obžalovaný poškozenou vulgárně osočoval a neustále se k ní dostavoval, aby zmařil jejich schůzku. Svědek také popsal, že poškozená byla nervózní, kdykoli měl obžalovaný přijít, a on sám měl obavy, když byl upozorňován kolegy na to, že obžalovaný projíždí kolem budovy obvodního oddělení.

14. Obhajoba obžalovaného, že jeho jednání bylo motivováno pouhou starostí a péčí o děti, je vyvrácena i výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení] [jméno]. K námitce obžalovaného, že to byla svědkyně, která s ním navázala kontakt, je třeba uvést, že je zcela irelevantní, kdo koho na počátku kontaktoval, podstatným je, že svědkyně uvedla, že obžalovaný často hovořil o rodině, i o poškozené, kdy z počátku si myslela, že se chce jen vypovídat ze svých problémů, následně však nabyla dojmu, že se jejím prostřednictvím snaží ovlivňovat chování poškozené a její aktivity a snaží se o ní zjišťovat informace a znesnadňovat její vztah se svědkem [příjmení]. Výpověď svědkyně je podpořena i komunikací z mobilního telefonu svědkyně mezi ní a obžalovaným.

15. Skutečnost, že obžalovaný se choval k poškozené hrubě a vulgárně je prokázána i výpovědí svědka [jméno] [příjmení], otce poškozené, výpovědí svědka [jméno] [příjmení] a zvukovou nahrávkou ze dne [datum]. K námitce obžalovaného ohledně použitelnosti nahrávky je třeba uvést, že s ohledem na znění ustanovení § 89 odstavec 2 trestního řádu, dle kterého za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, tak nelze v zásadě vyloučit možnost použití důkazu

pořízeného soukromou osobou bez souhlasu obžalovaného. Je však třeba vždy tuto skutečnost posuzovat též v rámci respektování práva na soukromí, přičemž významnou skutečností bude především to, zda důkaz stojí osamocen či nikoli. V tomto konkrétním případě zvuková nahrávka rozhodně není jediným usvědčujícím důkazem, okresní soud tak nepochybil, když k tomuto důkazu přihlédl, přičemž zcela správně okresní soud dovedl, že se jedná, i s ohledem na obsah hovoru, o komunikaci mezi poškozenou a obžalovaným, nebyl tak důvod doplňovat dokazování zaměřené na autentičnost nahrávky a dobu pořízení, jak obžalovaný navrhoval.

16. V souladu s výpovědí poškozené [jméno] [příjmení] jsou i listinné důkazy, a to oznámení, které podal obžalovaný na poškozenou (viz č. l. 462 a násl.) a záznamy o oznámení obžalovaného na tísňovou linku 158 (č. l. 186, 188), včetně vyřízení věci, které svědčí o tom, že tyto byly podány zcela bezdůvodně. Obžalovaný sice namítá, že tak učinil z obav o zdraví dcery, což by se samo o sobě mohlo jevit důvodným, avšak s přihlédnutím k jeho dalším dílčím jednáním, jež se vůči poškozené dopouštěl, vyznívá jeho obhajoba značně nevěrohodně, kdy krajský soud nemá pochyby, když tak jednal v době, kdy věděl, že děti jsou v péči matky, že této chtěl svým jednáním způsobit jen další nepříjemnosti.

17. Na základě výše rozvedených důkazů dospěl krajský soud k závěru, že není důvod pochybovat o věrohodnosti poškozené, a rovněž o věrohodnosti všech výše zmíněných svědků, kterou obžalovaný zpochybňuje. Krajský soud stejně jako okresní soud neshledal motiv vyslechnutých svědků vypovídat v neprospěch obžalovaného. Naopak tito svědci vypovídají nezávisle na sobě, mnozí se neznají, přesto z jejich výpovědí jednoznačně vyplývá, že zájem obžalovaného o poškozenou nebyl běžný, zajímal se o její soukromý a intimní život, aktivity i nového přítele a vyjadřoval se o ní značně nevhodně. Všechny důkazy na sebe časově i logicky navazují a vedou k závěru o vině obžalovaného.

18. S ohledem na výše rozvedené nelze nevěrohodnost poškozené dovést ani z výpovědí rodičů obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a [jméno] [příjmení], neboť, jak již konstatoval okresní soud, tito nebyli s poškozenou ani dětmi v častém kontaktu.

19. Důvodnou lze shledat toliko námitku obžalovaného, že v rámci přípravného řízení bylo porušeno ustanovení trestního řádu, když po zahájení trestního stíhání nebyl vyrozuměn o konání ohledání místa činu, k němuž došlo dne [datum] (č. l. 27). Orgány činné v trestním řízení skutečně pochybily, na druhou stranu však v konečném důsledku uvedené pochybení nemůže mít vliv na věcnou správnost rozhodnutí okresního soudu, když se nejedná o důkaz stěžejní, na němž by byla založena vina obžalovaného. Okresní soud skutečnost, že obžalovaný v šesti případech ve chvíli, kdy poškozená před ním chtěla zavřít vstupní dveře do domu, případně balkonové dveře, tlačil proti dveřím rukama a vsunul do prostoru dveří nohu, aby je nešlo zavřít, dovedl především na základě výpovědi poškozené, o jejíž věrohodnosti krajský soud nemá důvod pochybovat ani v této části.

20. Na základě takto provedeného dokazování není pochyb, že skutková zjištění okresního soudu jsou správná, úplná a odpovídají provedenému dokazování, které bylo provedeno v potřebném rozsahu. Další dokazování o výslechy nezletilých dětí a doplňující výslechy svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a Mgr. [jméno] [příjmení] jsou již nadbytečné, neboť svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] i Mgr. [příjmení] již byli ve věci podrobně vyslechnuti k rozhodným skutečnostem a jejich opětovný výslech nemůže přinést objasnění žádných nových podstatných skutečností. V přípravném řízení byly rovněž vyslechnuty nezletilé děti obžalovaného a poškozené, přičemž nezletilá [jméno] odmítla ve věci vypovídat a nezletilý [příjmení] se k věci již vyjádřil. Okresní soud v tomto směru zcela správně poukázal na skutečnost, že svědek si na podrobnosti nepamatoval, kdy bylo zjevné, že se snaží svojí výpovědí obžalovanému neublížit. V podrobnostech lze v tomto směru odkázat na bod 50 odůvodnění napadeného rozsudku. K námitce ohledně neúplnosti dokazování je možno odkázat na bod 62 odůvodnění napadeného rozsudku, ve kterém okresní soud rozvedl důvody, které ho vedly k zamítnutí navrhovaných důkazů obžalovaným, a je

možno dodat, že trestní řád nestanoví žádná pravidla pro rozsah důkazů potřebných k prokázání určité skutečnosti, a rovněž nestanoví relativní váhu určitých druhů důkazů. Rozhodnutí o rozsahu dokazování spadá do výlučné kompetence soudu, který v každé fázi zvažuje, které důkazy je třeba provést, případně nakolik je nezbytné dosavadní stav dokazování doplnit. S přihlédnutím k již provedeným důkazům pak posuzuje, nakolik jsou návrhy na doplnění dokazování potřebné, a které mají toliko okrajový význam. Je přitom třeba připomenout, že účelem dokazování v trestním řízení je zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. V dané věci měl okresní soud k dispozici dostatek důkazů pro své rozhodnutí a nijak nevybočil z mezí volného hodnocení důkazů, jak je patrné z odůvodnění napadeného rozsudku, které splňuje náležitosti uvedené v ustanovení § 125 odstavec 1 trestního řádu, přičemž krajský soud zdůrazňuje, že samotné odlišné hodnocení důkazů obhajobou automaticky neznamená porušení zásady *in dubio pro reo*, případně dalších zásad spjatých se spravedlivým procesem.

21. Lze shrnout, že krajský soud si je vědom skutečnosti, že obžalovaný má s poškozenou dvě nezletilé děti, o které v žalovaném období, do kterého spadá i náročné období pandemie a protiepidemických opatření, jevil zájem a snažil se pomáhat s péčí o ně, což vyžadoval kontakt mezi ním a poškozenou. Nicméně okresní soud dospěl ke správnému závěru, že starost a péče o děti byla mnohdy pouhou záminkou k tomu, aby mohl poškozenou neúměrně kontaktovat, zajímat se o její život, snažit se ji kontrolovat a ovlivňovat její osobní a intimní život. Jeho chování nelze shledat sociálně konformním, když z okolností případu je zřejmé, že jeho záměrem bylo obtěžovat poškozenou natolik intenzivně, že to již překročilo únosnou mez, čehož si obžalovaný byl vědom, neboť ze strany poškozené mu bylo dostatečně dáno najevo, že o kontakt s ním nestojí. S přihlédnutím k dlouhodobosti a četnosti telefonických a osobních kontaktů a schválností, muselo jednání obžalovaného poškozenou nutně dlouhodobě omezovat v obvyklém způsobu života, přičemž s ohledem na služební zařazení obžalovaného a skutečnost, že již v minulosti byl pro podobné jednání postižen (čl. 396 a násl.) bez jakéhokoli efektu, bylo jednání obžalovaného rovněž způsobilé vzbudit u poškozené důvodnou obavu o její život a zdraví, jakož i život a zdraví jejích blízkých, o čemž svědčí i nestandardní chování při navazování nového vztahu a podání trestného oznámení.

22. Krajský soud se zabýval rovněž zásadou subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odstavec 2 trestního zákoníku. V tomto směru je třeba uvést, že trestným činem je podle trestního zákoníku takový protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a vykazuje znaky uvedené v tomto zákoně. Zásadně proto platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání. Tento závěr je však korigován použitím zásady subsidiarity trestní represe, podle níž trestní

odpovědnost a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Společenskou škodlivost nelze řešit v obecné poloze, ale je nutné ji zvažovat v konkrétním posuzovaném případě u každého méně závažného trestného činu. Úvaha o tom, zda jde o čin, který není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti, se uplatní za předpokladu, že posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty (srovnej Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR, Tpjn [číslo]). V dané věci je společenská škodlivost zvyšována délkou žalovaného období, a především skutečností, že obžalovaný byl pro v podstatě stejné jednání v minulosti již kázeňsky postižen.

23. Okresní soud proto nepochybil, když jednání obžalovaného právně kvalifikoval jako přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odstavec 1 písmeno b), písmeno c), písmeno d) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že v úmyslu přímém podle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost, sledoval je, vytrvale je prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval a

omezoval jej v obvyklém způsobu života, přičemž toto jednání bylo způsobilé vzbudit důvodnou obavu o jeho život a zdraví.

24. Ve vztahu k výroku o trestu je třeba uvést, že okresní soud nepochybil, když obžalovanému ukládal podmíněný trest odnětí svobody. Obžalovanému sice přitěžuje délka období, způsob provedení a předchozí kázeňské postižení pro obdobné jednání, na druhou stranu nelze odhlédnout od skutečnosti, že obžalovaný dosud nemá záznam v opise rejstříku trestů, zaměstnavatelem je hodnocen kladně a v současné době se již situace zklidnila. Jak již bylo uvedeno, okresní soud proto správně vyhodnotil, že účelu trestu lze u obžalovaného dosáhnout výchovným podmíněným trestem odnětí svobody. Krajský soud však považuje okresním soudem uložený trest v trvání 6 měsíců, tedy v polovině zákonné trestní sazby stanovené v § 354 odstavec 1 trestního zákoníku až na jeden rok, za nepřiměřeně přísný, když má za to, že okresní soud dostatečně nevyhodnotil právě zmíněné polehčující okolnosti. Poté, co znovu vyhodnotil všechny okolnosti rozhodné pro druh a výměru trestu z hledisek ustanovení § 37, § 38, § 39 trestního zákoníku, jakož i okolnosti případu, dospěl odvolací soud k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaného může být dosaženo i uložením trestu kratšího, nikoli však upuštěním od potrestání ve smyslu § 46 trestního zákoníku, jak navrhuje obžalovaný. Zmíněné ustanovení lze aplikovat pouze v případě splnění zákonných podmínek, mj. že pachatel spáchání přečinu lituje, projevuje účinnou snahu po nápravě a vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a k dosavadnímu způsobu života pachatele lze důvodně očekávat, že již pouhé projednání věci postačí k jeho nápravě i o ochraně společnosti. Z provedeného dokazování sice vyplynulo, že došlo ke zklidnění situace, nicméně z postoje obžalovaného u hlavního líčení i veřejného zasedání rozhodně nelze dovodit požadovanou lítost a účinná snaha po nápravě, kdy i předchozí postih navrhovaný postup vylučuje.

25. Z toho důvodu krajský soud z podnětu odvolání obžalovaného podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu zrušil výrok o trestu a za podmínek § 259 odstavec 3 trestního řádu nově uložil obžalovanému podle § 354 odstavec 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, který podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 1 roku. Konkrétní výměra trestu tak plně odpovídá jak stupni společenské škodlivosti jednání obžalovaného, tak okolnostem případu i jeho osobě.

26. Ve výroku o vině zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v [obec].

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) -m) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu

trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 8. března 2023

Mgr. Monika Zubková v. r.
předsedkyně senátu